

Sygn. akt VII U 1100/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Maria Ołtarzewska

Protokolant: st. sekr. sądowy Alicja Jarzyna

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2014 r. w Gdańsku

sprawy D. H.

przy udziale zainteresowanego Kancelarii (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o ustalenie istnienia bądź nieistnienia ubezpieczeń społecznych

na skutek odwołania D. H.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

z dnia 27 lutego 2013 r. nr (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VII U 1100/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 lutego 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. stwierdził, iż ubezpieczona D. H. jako pracownik u płatnika składek Kancelaria (...) Sp. z o.o. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od dnia 01 lipca 2012 r.

W uzasadnieniu decyzji pozwany wskazał, iż zgodnie z posiadaną przez Zakład dokumentacją D. H. została zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych z tytułu wykonywania umowy o pracę w Kancelarii (...) Sp. z o.o. od 01.07.2012 r. W dniu 15.08.2012 r. do Zakładu wpłynął wniosek o wypłatę zasiłku chorobowego od dnia 31.07.2012 r. W złożonej dokumentacji płatnik na podstawie wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe za miesiąc 07/2012 wykazał kwotę 2500,00 zł brutto, za miesiąc 08/2012 kwotę 0,0 zł, za miesiąc 09/2012 kwotę 500,00 zł, za miesiąc od 10/2012 do 12/2012 kwotę 0,0 zł, za miesiąc 01/2013 kwotę 4333,33 zł. Od dnia 17.07.2012r do dnia 30.07.2012 r. oraz od 28.01.2013 do 31.01.2013 r. płatnik wypłacił D. H. wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy. Nadto pozwany organ rentowy wskazał, iż przeprowadził u płatnika składek kontrolę. W toku czynności kontrolnych uzyskano umowę o pracę z dnia 01.07.2012 r. zawartą pomiędzy D. H. a Kancelarią (...) Sp. z o.o. siedzibą w W., listę płac za miesiąc od 07/2012 do 11/2012. Natomiast w trakcie przesłuchania przed organem prezes zarządu Z. S. nie odpowiedział na żadne pytania i oświadczył, iż podpisze jedynie podyktowaną treść oświadczenia. W ocenie pozwanego przedstawione przez stronę dokumenty stanowią jedynie środek uwiarygodnienia działań strony,

która przez zawarcie umowy dąży do obejścia prawa. Przepisy ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych w tym w szczególności art. 6 ust 1 pkt 1, art 12 ust 1, art. 13 pkt 1 jak wskazał pozwany wymagają spełnienia pewnych przesłanek, od których zależy możliwość skorzystania z przewidzianych nimi świadczeń na wypadek choroby i macierzyństwa . W ocenie organu intencją D. H. jak i płatnika składek było uzyskanie takich świadczeń bez świadczenia pracy. Pozwany podniósł także, iż D. H. od dnia 25.08.2011 r. do dnia podjęcia przedmiotowego zatrudnienia nie była zgłoszona do ubezpieczeń społecznych z jakiegokolwiek tytułu. Reasumując pozwany organ rentowy wskazał, iż nawiązanie stosunku pracy nastąpiło, gdyż strony w chwili zawarcia umowy o pracę miały świadomość braku ochronny ubezpieczeniowej oraz braku prawa do świadczeń z tego tytułu. Działanie takie zmierzało bezpośrednio do obejścia przepisów prawa ubezpieczeń społecznych. Nadto pozwany wskazał na art. 83 § 1 kc podając iż nie ważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozor. Jeżeli oświadczenie takie zostało złożone dla ukrycia czynności prawnej , ważność oświadczenia ocenia się według właściwości tej czynności. Pozwany wyjaśnił, iż art. 58 § 1 kc stanowi, iż czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba, że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednie przepisy ustawy.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła ubezpieczona D. H., wnosząc o zmianę decyzji i ustalenie, iż podlega ona ubezpieczeniom społecznym w spornym okresie z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika Kancelaria (...) Sp. z o. o. siedzibą w W.. Zaskarżonej decyzji zarzuciła sprzeczność ustaleń faktycznych z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego przyjętego za podstawę rozstrzygnięcia, polegającą na błędnym założeniu, iż umowa o pracę była zawarta dla pozor, naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 6 kc poprzez przyjęcie, iż twierdzenia pozwanego są udowodnione, naruszenie przepisów postępowania, które miały wpływ na wynik sprawy, poprzez przekroczenie granicy swobodnej oceny dowodów oraz niezgodność ustaleń faktycznych z materiałem dowodowym w sprawie poprzez dokonanie oceny dowodów w sposób jednostronny i wydanie decyzji w oparciu o fragmentaryczny materiał dowodowy. W uzasadnieniu odwołania skarżąca podniosła, iż była zatrudniona przez płatnika od dnia 01 lipca 2012 r., na stanowisku przedstawiciela handlowego na terenie Polski Północnej. Wyjaśniła, iż świadczyła pracę w wymiarze 40 godzin tygodniowo . Odwołała się także do art. 22 kp wskazując, iż spełnia przesłanki zakreślone przez ten artykuł.

Skarżąca podała, iż to na Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych ciążył obowiązek udowodnienia faktu, iż umowa o pracę została zawarta dla pozor a temu zadaniu pozwany nie sprostał. Ubezpieczona wskazała także, iż w okresie od 01.09.2011 r. do 20.03.2012 r. była zatrudniona jako menager firmy Gospodarstwo Rolne (...), na co posiada dowód w postaci świadectwa pracy a po tym okresie podlegała ubezpieczeniu w KRUS , co stoi w sprzeczności z twierdzeniami ZUS, iż do czasu zawarcia umowy z Kancelarią (...) Sp. z o.o. siedzibą w W., nie podlegała ubezpieczeniom społecznym.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ ubezpieczeniowy wniósł o jego oddalenie, powołując się na argumentację wskazaną w zaskarżonej decyzji. Dodatkowo powołał się na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21.11.2011 r. sygn. akt II UK 69/11 wskazując, iż Sąd ten stwierdził, iż zawarcie umowy o pracę nie przesądza o objęciu ubezpieczeniem społecznym. Organ rentowy może uznać, że była ona fikcyjna gdy pracownik otrzymuje zbyt wysokie wynagrodzenie a w krótkim czasie od jej zawarcia, idzie na zwolnienie. Nadto pozwany wskazał, iż w dniu 02.02.2012 r. (...) Oddział w G. wydał decyzję że D. H. jako pracownik u płatnika składek Ł. H. nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym od dnia 01.08.2011 r. a od ww. decyzji zostało złożone odwołanie do Sądu, sprawa jest w trakcie rozpoznania.

Postanowieniem z dnia 22 maja 2013 r. Sąd wezwał do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanego Kancelarię (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W..

Zainteresowana Spółka nie zajęła żadnego stanowiska w sprawie.

(postanowienie z dnia 22.05.2013 r. k. 10 akt)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona D. H., urodzona dnia (...) posiada wykształcenie średnie w zawodzie zootechnik. W okresie od 2001 r. do 2007 r. była posłem na Sejm.

W dniu 01.09.2011 r. zawarła umowę o pracę z synem Ł. H., według której miała być zatrudniona na stanowisku menagera w Gospodarstwie Rolnego, w pełnym wymiarze czasu pracy z wynagrodzeniem 9 000,00 zł. Zgłoszenie do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych nastąpiło od 07.09.2011 r., natomiast od dnia 05.09.2011 r. D. H. przebywała na zwolnieniu lekarskim w związku z wypadkiem.

W dniu 01 lipca 2012 r. ubezpieczona D. H. zawarła umowę o pracę na czas nie określony od dnia 01 lipca 2012 r., w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku

przedstawiciela handlowego z płatnikiem Kancelarią (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.. Jako miejsce wykonywania pracy wskazano w umowie teren Polski Północnej.

Z tytułu umowy o pracę strony ustaliły wynagrodzenie na kwotę 5000,00 zł brutto. Umowę w imieniu płatnika podpisał prezes zarządu Z. S..

W dniu 27 czerwca 2012 r. zostało wystawione zaświadczenie lekarskie o braku przeciwwskazań do podjęcia pracy w charakterze przedstawiciela handlowego przez D. H.. Zaświadczenie wystawił lekarz H. P..

Na listach płac za okres od 07 do 11/2012 r. wskazano, iż D. H. otrzymała wynagrodzenie za 07/2012 w kwocie 2500,00 zł, za miesiąc 08/2012 w kwocie 0,0 zł, za miesiąc 09/2012 w kwocie 500,00 zł, za miesiąc 10/2012 w kwocie 0,0 zł, za miesiąc listopada w kwocie 0,0 zł.

(Niesporne a nadto: umowa o pracę z 01.07.2012 r. k.13 akt ubezpieczeniowych, oświadczenie k. 9 akt ubezpieczeniowych, zaświadczenie lekarskie z dnia 27.06.2012 r. k. 7, listy płac k. 39-49 akt ubezpieczeniowych, zeznania świadka H. P. k. 75 wraz z nagraniem na płycie CD k. 77 akt)

Kancelaria (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. jest zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym prowadzonym przez Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy pod nr (...).

Z tytułu umowy o pracę zawartej z płatnikiem ubezpieczona została zgłoszona jako pracownik do ubezpieczeń społecznych: emerytalnego, rentowych, chorobowego, wypadkowego i zdrowotnego.

Dokumenty (...) nie zawierają w punkcie VII danych osobowych osoby sporządzającej deklaracje..

D. H. od 17.07.2012 r. była niezdolna do pracy i korzystała ze zwolnienia lekarskiego. W dniu 15.08.2012 r. do ZUS wpłynął wniosek o wypłatę zasiłku chorobowego od dnia 31.07.2012 r.

dowód: deklaracja (...) nienumerowana karta akt ubezpieczeniowych, zaświadczenie płatnika składek nienumerowana karta akt ubezpieczeniowych, decyzja z dnia 27.02.2013 r. nienumerowana karta akt ubezpieczeniowych.

W dniach 11 stycznia 2013 r. i 14 stycznia 2013 r. u płatnika składek Kancelarii (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. przeprowadzono kontrolę, która dotyczyła prawidłowości i rzetelności obliczania składek na ubezpieczenia społeczne oraz innych składek, do których pobierania zobowiązany jest zakład oraz zgłaszania do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego a także w zakresie ustalenia uprawnień do świadczeń z ubezpieczenia społecznego i wypłacania tych świadczeń oraz dokonywania rozliczeń z tego tytułu.

W toku czynności kontrolnych uzyskano od płatnika składek umowę o pracę z dnia 01.07.2012 r. zawartą pomiędzy D. H. a Kancelarią (...). zo.o. siedzibą w W., listy płac za miesiąc od 07/2012 do 11/2012.

dowód: protokół kontroli k. 57-59 akt ubezpieczeniowych

D. H. miała przyznane prawo do renty rolniczej w okresie od 26.02.2010 r. do 31.03.2012 r. Decyzją z dnia 24.05.2012 r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego przyznał D. H. rentę rolniczą na kolejny okres od 01.04.2012 r. do 31.05.2014 r. Kolejnymi decyzjami Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego zmieniał wysokość renty rolniczej.

(dowód akta KRUS w tym decyzja z dnia 20.04.2010 r. k. 57-58, decyzja z dnia 24.05.2012r. k. 117-118)

Zaskarżoną w sprawie decyzją z dnia 27 lutego 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. stwierdził, iż ubezpieczona D. H. jako pracownik u płatnika składek Kancelaria (...) Sp. z o.o. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od dnia 01 lipca 2012 r.

(dowód : decyzja z dnia 27.02.2013 r. nienumerowana karta akt ubezpieczeniowych)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach ubezpieczeniowych oraz w aktach sprawy, których prawdziwość nie była przez żadną ze stron kwestionowana. Sąd również nie znalazł podstaw do kwestionowania ich wiarygodności z urzędu. Dowód z dokumentów zgromadzonych w sprawie w zakresie w jakim posłużyły do ustalenia stanu faktycznego Sąd uznał za w pełni wiarygodny, gdyż dokumenty te nie budziły żadnych wątpliwości i nie były przez strony kwestionowane. Dowody w postaci dokumentów urzędowych Sąd ocenił na podstawie art. 244 § 1 k.p.c. ustalając, że skoro w toku procesu nie zostały skutecznie podważone, stanowią świadectwo tego, co zostało w nich urzędowo poświadczane. Powyższe dowody układają się zdaniem Sądu w spójną całość, wzajemnie się potwierdzając lub uzupełniając. Nie były też kwestionowane przez strony i Sąd dał im wiarę w całej rozciągłości.

Stan faktyczny Sąd ustalił również na podstawie zeznań świadka H. P.. W ocenie Sądu zeznania te zasługują na walor wiarygodności, są spójne i rzeczowe.

Sąd Okręgowy pominął jednocześnie dowód z zeznań prezesa zarządu spółki Z. S. – osoby, która miała podpisać umowy o pracę z ubezpieczoną u płatnika – wobec faktu, iż mimo dwukrotnego wezwania nie stawił się on na termin rozprawy w dniu 19.12.2013 r. i w dniu 17.04.2014r.

Sąd odmówił waloru wiarygodności zeznaniom D. H., bowiem stały one w jawnej sprzeczności do zeznań świadka H. P., co do okoliczności wystawienia zaświadczenia o zdolności do pracy w charakterze przedstawiciela handlowego, a także co do stanu zdrowia. Zeznania te nie znalazły poparcia w dowodach zgromadzonych w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej D. H. nie jest zasadne i z tego tytułu nie zasługuje na uwzględnienie.

Przedmiotem postępowania była odmienność w dokonaniu przez strony niniejszego procesu subsumpcji okoliczności faktycznych sprawy pod przepisy ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1442 ze zm.), dalej: ustawa systemowa, regulujące zagadnienie podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym – w zakresie weryfikacji trafności zawartego w spornej decyzji rozstrzygnięcia odnośnie nie podlegania obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od dnia 01 lipca 2012 r.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie i wnikliwie przeanalizowanego materiału dowodowego, który Sąd Okręgowy uznał za wystarczający do dokonania wyczerpujących ustaleń faktycznych, Sąd uznał stanowisko pozwanego organu ubezpieczeniowego za prawidłowe.

W tym miejscu wskazać należy, iż mając na względzie specyfikę postępowania w sprawach ubezpieczeń społecznych oraz fakt, iż w przedmiotowej sprawie pomiędzy skarżącymi a organem ubezpieczeń społecznych powstał spór dotyczący obowiązku ubezpieczeń społecznych – Sąd Okręgowy uznał, że przy rozstrzygnięciu niniejszej sprawy zasadnicze znaczenie winna znaleźć zasada wyrażona w art. 232 k.p.c. Zgodnie z treścią tego przepisu strona jest

obowiązana wykazać dowodami zasadność zgłoszonych przez nią twierdzeń. Ten, kto powołując się na przysługujące mu prawo, żąda czegoś od innej osoby, obowiązany jest udowodnić fakty (okoliczności faktyczne) uzasadniające to żądanie, ten zaś, kto odmawia uczynienia zadość żądaniu, a więc neguje uprawnienie żądającego, obowiązany jest udowodnić fakty wskazujące na to, że uprawnienie żądającemu nie przysługuje.

Zgodnie bowiem z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Sama zasada skonkretyzowana w art. 6 k.c., jest jasna. Ten, kto powołując się na przysługujące mu prawo, żąda czegoś od innej osoby, obowiązany jest udowodnić fakty (okoliczności faktyczne) uzasadniające to żądanie, ten zaś, kto odmawia uczynienia zadość żądaniu, a więc neguje uprawnienie żądającego, obowiązany jest udowodnić fakty wskazujące na to, że uprawnienie żądającemu nie przysługuje (Komentarz do kodeksu cywilnego. Księga pierwsza, część ogólna. Stanisław Dmowski i Stanisław Rudnicki, Wydawnictwo Prawnicze Lexis Nexis, Warszawa 2005 r., wydanie 6).

Przenosząc powyższą regułę na grunt niniejszej sprawy przyjąć należy, iż skarżąca decyzję pozwanego organu, zaprzeczając jego twierdzeniom, który na podstawie przeprowadzonego postępowania kontrolnego dokonał niekorzystnych dla ubezpieczonej ustaleń, winna była w postępowaniu przed Sądem nie tylko podważyć trafność poczynionych w ten sposób ustaleń dotyczących obowiązku ubezpieczeń społecznych, ale również, nie ograniczając się do polemiki z tymi ustaleniami, wskazać na okoliczności i fakty znajdujące oparcie w materiale dowodowym, z których możliwym byłoby wyprowadzenie wniosków i twierdzeń zgodnych z jej stanowiskiem reprezentowanym w odwołaniu od decyzji.

W ocenie Sądu Okręgowego z powyższego obowiązku skarżąca nie wywiązała się w stopniu umożliwiającym uznanie jej twierdzeń i zarzutów za udowodnione poprzez zgromadzony w sprawie materiał dowodowy. Na poparcie odwołania ubezpieczona nie przedstawiła w zakreślonym terminie żadnych wniosków dowodowych.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy systemowej obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami, z wyłączeniem prokuratorów.

W myśl art. 11 ust. 1 tejże ustawy, obowiązkowo ubezpieczeniu chorobowemu podlegają osoby wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 1, 3 i 12.

Ustawa systemowa w art. 8 ust. 1 podaje, iż za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy, z zastrzeżeniem ust. 2 i 2a.

Z kolei art. 13 ust. 1 tejże ustawy wskazuje, iż obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne w następujących okresach: pracownicy - od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku.

W myśl art. 12 ust. 1 ustawy systemowej obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

Jak wskazuje doktryna, umowa o pracę jest nadal najpopularniejszą formą prawną świadczenia pracy najemnej. W wyniku jej zawarcia zostaje nawiązany stosunek pracy, w ramach którego pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudnienia pracownika za wynagrodzeniem. Osoby fizyczne, które na terytorium RP wykonują pracę w ramach stosunku pracy (za wyjątkiem prokuratorów), co do zasady zawsze podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu i zdrowotnemu.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, iż sądowe postępowanie dowodowe – podparte analizą zgromadzonego także w toku postępowania przed organem ubezpieczeniowym materiału

dowodowego – pozwoliło na przyjęcie, iż ubezpieczona D. H. w spornym okresie nie świadczyła na rzecz płatnika Kancelarii (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. pracy w oparciu o umowę o pracę.

Po pierwsze należy wskazać, iż obiektywnie rzecz biorąc ubezpieczona D. H. nie posiadała ani wykształcenia ani doświadczenia zawodowego w zakresie stanowiska, na jakim została zatrudniona u zainteresowanego tj. stanowiska przedstawiciela handlowego. Jak wskazano bowiem, posiada wykształcenie średnie techniczne, zawód wyuczony zootechnik. W okresie od 2001 r.-2007 r. była posłem w Sejmie Rzeczypospolitej Polskiej. Ponadto przed uzyskaniem prawa do renty rolniczej podlegała ubezpieczeniu jako właściciel gospodarstwa rolnego

Trudno więc w ocenie Sądu przyjąć, aby osoba taka spełniała kryteria do podjęcia pracy na stanowisku przedstawiciela handlowego, mając także na uwadze wcześniejsze doświadczenie zawodowe, pełnioną funkcję a także wiek i stan zdrowia.

Odnosnie stanu zdrowia nie mogło ująć uwadze Sądu, iż D. H. od 26 lutego 2010r. jest uprawniona do renty rolniczej, a w postępowaniu orzecznictwym została uznana za całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym z uwagi na schorzenia: zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa l-k, ześlizg Ls, krytyczna stenoza kanału L3-L4-L5, zespoły korzeniowe bólowe kręg. L-S, nietrzymanie moczu, nadciśnienie tętnicze II^(o), choroba niedokrwienna serca, stan po operacji żyłaków kdl 2004, żyłaki kończyn dolnych z niewydolnością żylną, kamica nerkowa lewostronna, macica mięśniakowa z anemią, wole guzowate tarczycy. Z dokumentacji medycznej ubezpieczonej (k.41) wynika, że lekarz ortopeda orzekł o niezdolności ubezpieczonej do pracy w okresach: 11.06.2011r.-03.07.2011r., 05.09.2011r.-02.10.2011r., 06.12.2011r.-08.01.2012r., 08.02.2012r.-11.03.2012r. Ponadto lekarz H. P. wystawiający zaświadczenie o braku przeciwwskazań do pracy na stanowisku przedstawiciela handlowego nie miał wiedzy co do stanu zdrowia D. H. i przyznaniem jej prawie do renty rolniczej w okresie od 26.02.2010 r. do 31.03.2012 r. oraz od 01.04.2012 r. do 31.05.2014 r. Natomiast samo zaświadczenie wystawił w oparciu o oświadczenie złożone przez D. H., w którym wskazała, iż jest zdrowa, nie choruje i nic jej nie dolega. Lekarz ten nie skierował także ubezpieczonej na żadne badania gdyż, jak zeznał „zawierzył” złożonemu przez nią oświadczeniu. Na uwagę zasługuje także fakt, iż lekarz ten oświadczył, iż „...po uzyskaniu informacji od Sądu mam wątpliwości co do zdolności ubezpieczonej do pracy „ (k. 75 akt wraz z nagraniem na płycie CD k. 77 akt).

Godzi się także wskazać, iż w toku toczącego się postępowania przez Sądem ani skarżąca ani zainteresowany nie przedstawili odpisu KRS spółki, z którego można by było jednoznacznie stwierdzić jaki był przedmiot działalności spółki, w której D. H. rzekomo była zatrudniona w charakterze przedstawiciela handlowego a sama nazwa wskazuje na zakres świadczenia usług prawnych, gdy ubezpieczona wskazuje, iż przedmiotem działalności była sprzedaż luksusowych samochodów. Oczywiście nie można z całą stanowczością przyjąć, iż nazwa firmu określa przedmiot działalności ale doświadczenie życiowe pozwala na uznanie, iż firmy, które w nazwie posiadają zapis Kancelaria (...), co do zasady prowadzą działalność w tym kierunku. Natomiast działalność w zakresie sprzedaży samochodów nie jest nawet działalnością pokrewną.

Tym samym przyjąć należy, iż zeznania D. H. złożone w tym zakresie nie są wiarygodne, a tym samym przyjąć należy, iż nie wykonywała ona pracy na stanowisku przedstawiciela handlowego, którego zakresem obowiązków było pozyskanie potencjalnych klientów na zakup luksusowych samochodów.

Podkreślenia wymaga, iż zeznania D. H. zostały przez Sąd ocenione jako niewiarygodne, także z uwagi na ich wewnętrzną sprzeczności w zakresie dotyczącym wydania zaświadczenia o zdolności do pracy przez lekarza H. P. i jego wiedzy co do stanu zdrowia ubezpieczonej oraz braku wiedzy co do rzeczywistego stanu zdrowia ubezpieczonej, której to wiedzy jak twierdzi świadek nie posiadał a ubezpieczona słuchana na tę okoliczność zeznawała odmiennie wskazując, iż lekarz miał dokumentacją medyczną od lekarza rodzinnego i miał wiedzę o stanie zdrowia ubezpieczonej.

Według ubezpieczonej wykonywała ona pracę na stanowisku przedstawiciela handlowego i jeździła po terenie Polski, celem pozyskania klientów na luksusowe samochody, a brak jest dokumentów w postaci deklaracji służbowych, czy też innych dokumentów potwierdzających koszty przejazdów służbowych i koszty pobytu w hotelach. Niewiarygodnym

jest także, iż pokonując duże odległości – jak wskazuje ubezpieczona - „ jeździłam po Polsce „, w okresie całego miesiąca wystarczającą kwotą pokrywającą koszty paliwa była kwota 500- 600 zł , przy założeniu, iż pojazdem, którym podróżowała ubezpieczona był samochód marki P. combi o pojemności silnika 1,93 cm (3), który zużywał około 8 litrów na 100 km.

Zabrakło w niniejszym postępowaniu również dowodów, które pozwalały by na przyjęcie, iż ubezpieczona faktycznie kiedykolwiek otrzymywała wynagrodzenie w kwotach wynikających z umowy – tj. 5.000,00 zł miesięcznie, po pomniejszeniu o różnicę z tytułu wypłaty zasiłku za okres choroby a dotyczący okresów kiedy wynagrodzenie było stronie należne tj. nie wątpliwie w miesiącu 07/2012 za część okresu w kwocie 2500,0 zł i w miesiącu 09/2012 w kwocie 500 zł.

Jak wskazywano, przedłożono listy płac ale brak dowodów na wykonanie przez płatnika przelewów na rzecz ubezpieczonej z konkretnym oznaczeniem (tytułu i okresu).

Należy także w ocenie Sądu Okręgowego wziąć pod uwagę, że ubezpieczona już w pierwszym miesiącu po zawarciu umowy o pracę jest od 17 lipca 2012 r. była niezdolna do pracy i korzystała ze zwolnienia lekarskiego w kolejnych miesiący tj. sierpień 2012 r. , część września 2012r. , październik 2012 r. i listopada 2012 r..

Niewątpliwie ubezpieczona nie udowodniła również, aby była w jakikolwiek sposób rozliczana ze swojej pracy. Co więcej – w toku przesłuchania na rozprawie w powyższym zakresie nie była nawet w stanie wskazać nazwisk innych osób zatrudnionych w firmie i nie miała wiedzy w jakim charakterze i na jakiej podstawie byli oni zatrudnieni – co w ocenie Sądu jest niewiarygodne i stanowi dodatkowy dowód na okoliczność fikcyjności jej zatrudnienia u płatnika.

Wskazać należy, iż definicja pojęcia pracownika znajduje się w art. 2 k.p. zgodnie z którym **pracownikiem** jest osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania lub spółdzielczej umowy o pracę. Katalog wskazanych w tym przepisie sposobów nawiązania stosunku pracy ma charakter wyczerpującego wyliczenia. Stąd nie jest pracownikiem osoba wykonująca określone czynności na rzecz innej osoby na podstawie umowy cywilnoprawnej (np. umowy o dzieło, umowy zlecenia czy umowy agencyjnej) czy też osoba współpracująca z osobą prowadzącą działalność gospodarczą. Jednakże w myśl przepisów kodeksu pracy czynnikiem decydującym o uznaniu osoby fizycznej za pracownika jest ustalenie czy dana osoba była stroną stosunku pracy. Dlatego w celu ustalenia czy w danej sytuacji wystąpiły przesłanki składające się na kodeksowe pojęcie "pracownik" należy łącznie traktować definicje ustawowe z art. 2 i art. 22 § 1 k.p. Zestawienie treści obu przepisów nakazuje przyjąć, że pracownikiem jest osoba, która w drodze jednej z czynności prawnych wyliczonych w art. 2 k.p. nawiązała stosunek pracy charakteryzujący się wskazanymi w art. 22 § 1 k.p. cechami. Zgodnie z art. 22 § 1 k.p. przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudnienia pracownika za wynagrodzeniem. Stwierdzenie wystąpienia wskazanych przesłanek powoduje, że zawarta między stronami umowa jest umową o pracę.

Z przepisu tego wynika, że umowa o pracę jest zgodnym oświadczeniem woli pracownika i pracodawcy, na mocy którego pracownik zobowiązuje się do świadczenia pracy oznaczonego rodzaju, w określonym miejscu i czasie na rzecz drugiej strony za wynagrodzeniem.

Do konstytutywnych cech stosunku pracy odróżniających go od innych stosunków prawnych należą: dobrowolność, osobiste świadczenie pracy w sposób ciągły, podporządkowanie, wykonywanie pracy na rzecz pracodawcy ponoszącego ryzyko związane z zatrudnieniem oraz odpłatny charakter zatrudnienia, przy czym cechy te muszą zostać spełnione jednocześnie aby można było mówić, że strony łączył stosunek pracy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2006r. I PK 113/06, Pr. Pracy 2007/1/35).

Brak którejkolwiek z ww. cech stosunku pracy powoduje, że czynności wykonywane przez stronę takiego stosunku nie stanowią świadczenia pracy o której mowa w art. 22 k.p.

Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe wykazało ponad wszelką wątpliwość, że w łączącym strony stosunku brak było cech właściwych stosunkowi pracy, a oświadczenia złożone przez strony co do zawarcia umowy są oświadczeniami pozornymi, mającymi na celu uzyskanie konkretnego skutku tj. świadczeń z ubezpieczenia chorobowego i to w znacznej wysokości, co dla ubezpieczonej nie było bez znaczenia mając na względzie liczne tytuły wykonawcze znajdujące się w jej aktach rentowych nadesłanych przez KRUS.

Godzi się wskazać, iż nie doszło w ogóle do podporządkowania pracowniczego (nie mówiąc już o braku jakichkolwiek dowodów na to, że jakkolwiek pracę ubezpieczona wykonała na rzecz płatnika), nie weryfikowano obecności ubezpieczonej w pracy (brak listy obecności). Nie uzyskała ona także od pracodawcy wynagrodzenia wynikającego z przedłożonej umowy.

W braku zatem konstytutywnych elementów stosunku pracy nie sposób było w ocenie Sądu przyjąć, aby strony związały się umową o pracę. Samo podpisanie umowy o pracę i zgłoszenie do ubezpieczeń społecznych jako pracownika nie przesądza o istnieniu i realizowaniu stosunku pracy.

W myśl art. 83 § 1 kc nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów.

Z ugruntowanego stanowiska judykatury wynika, iż umowa o pracę jest zawarta dla pozorów i nie może w związku z tym stanowić tytułu do objęcia pracowniczym ubezpieczeniem społecznym, jeżeli przy składaniu oświadczeń woli obie strony mają świadomość, że osoba określona w umowie jako pracownik nie będzie świadczyć pracy, a pracodawca nie będzie korzystać z jej pracy, czyli gdy strony z góry zakładają, że nie będą realizowały swoich praw i obowiązków wypełniających treść stosunku pracy. Nie można zatem przyjąć pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę, jeżeli pracownik podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca tę pracę przyjmował (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2012 r., II UK 14/12).

W sytuacji gdy umowa o pracę z dnia 01 lipca 2012r. stanowiła czynność pozorną, a więc jest z mocy prawa nieważną, to tym samym nie mogła ona wyrzucić skutków prawnych w postaci objęcia ubezpieczonej obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi – jako pracownika.

Z powyżej wskazanych względów, uznając odwołania ubezpieczonej za nieuzasadnione, Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. w związku z powołanymi wyżej przepisami, oddalił odwołanie skarżącej jako niezasadne.

SSO Maria Ołtarzewska